

ಹೀಗಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲಾ?

‘ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚ’, ‘ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ರಹಿತ ಜೀವನ್’ ಇತ್ಯಾದಿ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಎಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವೆಂಬುದು ಸಾಬಿತಾಗಿದೆ. ಕಡೆಪಕ್ಕು ಅದರ ಹಾವಣಿಯನ್ನಾದರೂ ತಡೆಯಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕವರ್ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೂರುಗಳು ಪ್ರಾಣ-ಪಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿದ್ದು, ಅವನ್ನು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲಿಗೇ ತುರುಕಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಧಾನ.

—ವಿ. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ರಾವ್, ಚಂಗಳೂರು

ಅಪರೂಪದ ಗಣಪೆ ಮರ

ತೀರ್ಥಾವಳಿ ಶಾಲ್ಲಾಕನ ಮುಲ್ಲೆಸರ ಗ್ರಾಮದ ನೇರಳೆಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಎತ್ತರದ ಮರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕೊಳುಗಳು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗು ಕುತೂಹಲ ಮಾಡಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಆ ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅದು ‘ಗಣಪೆ ಮರ’ವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಮರದ ಒಂದೊಂದು ಕೊಳು ಸುಮಾರು ಬಿಂಬಿ ಅಡಿ ಉದ್ದವಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ಕೊಡಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನ್ನೆಂದು ಬೀಜಗಳು ಇದ್ದವು. ಈ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಜೀವಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರಂತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಳ್ಳಿನ ನೇಲಕೆ ಹೊಳಪ್ಪ ಬರಲು ಕಾಯಿಯಿಂದ ಉಳಿ ಉಳಿ ಕರಣೆಯಂತೆ (ಸಲಕರನೆ) ಬಂತಿ ಹೊಳಪ್ಪ ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಲಿತ ಕಾಯಿ ಕೆಂಪಗೆ ಇದ್ದು, ಬಲು ಗಟ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಪರೂಪದ ಇಂತಹ ಮರವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಅರಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಬಲು ಆಸ್ತಕ್ಕಿಂತಿಯಿಂದ ಸಾಕ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

—ಅಂಚೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಕೊಪ್ಪ

ಮೂರೆ ಗೇಣು. ರಾಯಚೂರು ನಗರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಯವರು, ಬೇರೆ ಉಲ್ಲಿನವರು ಸಹ ವಗ್ಗೆಯನ್ನು ಸವಿಯಲು ಇಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ವಿದೇಶಿಯರು, ನಾಡಿಕೆಂದ್ರಿಯರು, ವಿವಿಧ ಸೆಲೆಸ್ಟಿಟಿಗಳೂ ಸಹ ಗಂಜ್ ವಗ್ಗೆಗೆ ಮನಸೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷಾಗಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಶುಭ ಸಮಾರಂಘಗಳಿಗೆ ಗಂಜ್ ವಗ್ಗೆಗೊಗಿ ಆಡರ್‌ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ವಗ್ಗೆ ಪ್ರವೀಣಾನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ವಗ್ಗೆ ಮಾಡಿಸುವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರಿನ ವಗ್ಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಸವಿಯಲೇಬೇಕು. ಒಂದು ಸಲ ಸೆವಿದೆ ಖಂಡಿತ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಗಂಜ್ ವಗ್ಗೆಯನ್ನು ಮನ ಬಯಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

—ಕರ್ನಾಟಕ ಬೆಂಗಾಲಿ, ರಾಯಚೂರು

